

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Anežka Kubovcová, Dějiny umění

Název práce: Zámek v Komařicích – jeho stavební proměny a kulturně historický význam

Oponent práce: Doc. PhDr. Michal Šroněk, CSc.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Anežka Kubovcová si za téma bakalářské práce vybrala objekt zámku v jihočeských Komařicích. Název napovídá, že se autorka bude věnovat výhradně této stavbě, ale text její práce zdaleka toto vymezení překračuje a je třeba říci, že je to ku prospěchu věci.

Po úvodní kapitole představující následující oddíly textu se autorka pokusila o shrnutí nejdůležitější literatury a pramenů, kde však v kontrastu proti početné literatuře citované v poznámkách a soupisu použité literatury zmiňuje jen práci D. Kováře a naopak se poměrně podrobně věnuje pramenům, z nichž byly pro ní důležité pasporty dvou stavebně historických průzkumů provedených s odstupem několika desetiletí. Upozornila zde také na to, že dochovaný archivní fond uložený zčásti v klášteře ve Vyšším Brodě je obtížně přístupný, a že lze očekávat, že obsahuje dosud nevyužité informace. V kapitole *Stavební historie a majitelé objektu* podává přehled majitelů Komařic a zejména – a správně – se soustředí na rody Dráčovských a Kořenských, za jejichž časů došlo k přestavbě původní tvrze na renesanční zámek a dále pak na dlouhé období, kdy byl objekt až do pozemkové reformy v majetku vyšebrodského kláštera. Následuje kapitola *Významné dochované prvky*, v níž autorka pojednává o kamenických detailech, malbách, mřížích apod. v exteriéru i interiéru zámku. Upozorňuje na to, že kamenické práce ze 16. století mají značnou kvalitu. Následuje pojednání o hospodářských objektech a zahradách přiléhajících k zámku, které sice nemají žádné umělecké ambice, ale jsou důležité pro zachycení prostorového i funkčního kontextu zámeckého objektu. Autorka do této kapitoly zařadila i pojednání o soše P. Marie stojící na návsi před východním průčelím zámku. Socha sice stojí ve veřejném prostoru obce, ale k zámeckému objektu jí pojí fakt, že ji objednal cisterciácký administrátor Tadeáš Opitz a je tedy dokladem vazeb, které objekt zámku, v 18. století administrativní centrum panství vytvářel i navenek. Autorka se pokusila o připsání díla budějovickému sochaři J. Dietrichovi, což pokládám za správnou atribuci doloženou komparací s jeho ověřenými díly. Schopnost vidět studovaný objekt v širším kontextu dokládá i následující kapitola pojednávající o

zahradách a zejména pak pojednání renesančních staveb jihočeské drobné šlechty postavených již v renesančním slohu. Autorka dokládá, že i tento typ architektury vznikl na základě poučení a inspirace jak v dílech mnohem vyšší kvality jako byl v případě Komařického zámku v Telči, nebo i v reakci na teoretické dílo S. Serlia. Již několikrát je výše zmíněno, že autorka nahlíží na komařický zámek nikoli jako na solitérní objekt, ale pokouší se jej začlenit do sítě krajinoprostorových a funkčních vazeb majících charakter živého organismu proměňujícího se ve společenském, kulturním, náboženském i hospodářském kontextu. Proto se mi jeví jako mimořádně zdařilé zařazení kapitoly o kostele sv. Martina ve Střížově jako o pohřebišti rodu Kořenských.

Autorka se ve své práci nevyhnula tragické kapitole z dějin komařického zámku ve 20. století, kdy byl objekt v rámci pozemkové reformy převeden z majetku výšebrodského kláštera do soukromých rukou světských majitelů, kteří se sice o objekt starali, ale nedokázali jej uchránit před dramatickými událostmi konce 2. světové války a samozřejmě nedokázali zabránit jeho zestátnění na počátku komunistické vlády. Za ní byl zámek postupně devastován, rozkrádán a stal jedním z mnoha symbolů marasmu doby mezi koncem 40. a koncem 80. let dvacátého století.

Práce Anežky Kubovcové si vedle výše zmíněné snahy o kontextuální pohled na studovaný objekt zaslouží ještě jedno ocenění – nenechala se totiž odradit zuboženým stavem zámku a přilehlých budov. Pro svou práci dokázala také vytěžit zjištění stavebně historických průzkumů i doporučující stanoviska památkářů. Vedle toho však prokázala i schopnost všimnout si detailu a pracovat s ním.

Přes tato kladná hodnocení je třeba upozornit na několik problematických míst práce. Přiznám se, že bych uvítal v kapitole *Stavební historie a majitelé objektu* jeho podrobnější popis – následující kapitola *Významné dochované prvky* je přeci jen nepřirozeným skokem ve skladbě textu. Dále nemohu nezmínit fakt, že kvalitu práce snižuje její jazyková úprava – čtenář najde v textu řadu toporných a neobratných formulací i gramatické chyby.

Z těchto důvodů navrhuji práci klasifikovat stupněm *velmi dobře*. Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

.....
podpis oponenta práce

V Českých Budějovicích dne 2. 6. 2022

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------